ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η στάση των κομμάτων απέναντι στην ΕΕ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

(σχόλια για ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΜέΡΑ25, ΚΚΕ, Νέα Αριστερά)

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας μιλήσουμε συγκεκριμένα για την ΕΕ και το ρόλο της

Από το τέλος της δεκαετίας του 50 έως σήμερα, έχει γίνει φανερό ότι στο βαθμό που η ΕΕ έχει συμβάλει στην ενδυνάμωση του δυτικού καπιταλιστικού στρατοπέδου, σε πολλαπλάσιο βαθμό έχει διευρύνει την απόσταση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, ενώ έχει πλήξει ιδιαίτερα τα λαϊκά στρώματα σε χώρες της δεύτερης ταχύτητας όπως η Ελλάδα.

Σε μια γενική συνθήκη όπου η καθαρότητα των τοποθετήσεων θεωρείται «μειονέκτημα» έναντι της αοριστολογίας και του «περίπου», οι γενικές θέσεις των κλασικών αστικών κομμάτων (δεξιών ή σοσιαλδημοκρατικών) είναι θετικές και υπερασπιστικές ως προς τη μορφή της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης που συνιστά η ΕΕ, ενώ αυτές των δυνάμεων που

αναφέρονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην αριστερά είναι (σε κάποιο έστω βαθμό) κριτικές ή αρνητικές.

Ειδικά σε ό,τι αφορά το χώρο της κάθε είδους αριστεράς ή «αριστεράς», η ολίσθηση πολλών ρευμάτων σε θέσεις υπερασπιστικές της ΕΕ, έχει εξελιχτεί ταυτόχρονα με την εγκατάλειψη από μεριάς τους της επαναστατικής πολιτικής και κομμουνιστικής στόχευσης. Η λεγόμενη «ευρωπαϊκή αριστερά», βλέπει πλέον ως «αντικειμενικά θετική εξέλιξη» την ΕΕ που «προετοιμάζει υλικοτεχνικά» την επικράτηση ενός κάποιου σοσιαλισμού στην Ευρώπη.

Κομμουνιστικά ρεφορμιστικά ρεύματα, ενώ διατηρούν τη γενική αντίθεση στην ΕΕ, αρνούνται στην πράξη το στόχο της αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης από αυτήν ως σημερινή αναγκαιότητα και (πιθανό) δρόμο δημιουργίας επαναστατικής κατάστασης στην Ελλάδα ή άλλη χώρα και συμβολής στη διάλυση της ΕΕ και παραπέμπουν …στο σοσιαλισμό που θα προκύψει άγνωστο πώς και μάλλον με το πλαίσιο της ΕΕ άθικτο.

Και στις δύο παραπάνω προσεγγίσεις, η «εναντίωση στις συνέπειες των πολιτικών της ΕΕ», έρχεται να χρυσώσει το χάπι…

Εικόνα 1: Όταν η ΝΔ ζητά την έκδοση ευρωομόλογου πολέμου

Αστικά κόμματα όπως η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ, δεν έχουν να σκεφτούν πολλά σε ό,τι αφορά τη στάση τους απέναντι στην ΕΕ. Η ένταξη σε αυτήν ήταν τεράστια στήριξη για την αστική τάξη. Κυριολεκτικά διαμορφώθηκε μέσα από αυτήν. Η «Δύση» ήταν το μεγάλο της όπλο για την θωράκιση του αστικού πολιτικού συστήματος απέναντι στο εργατικό κίνημα και την αριστερά. Ο πολιτικός «λώρος» αμοιβαίου οικονομικού και πολιτικού συμφέροντος φάνηκε ξεκάθαρα στη λεγόμενη μνημονιακή περίοδο όπου χωρίς την «τρόικα» τα αντεργατικά μέτρα δε θα περνούσαν και χωρίς τους ωμούς εκβιασμούς της δύσκολα θα καταστελλόταν το λαϊκό κίνημα. Και σήμερα βέβαια η αστική τάξη στην Ελλάδα στηρίζει τις ελπίδες της στο Ταμείο Ανάκαμψης.

Σα να μην έφτανε η αφαίμαξη εισοδήματος και η διάλυση κάθε ίχνους κοινωνικής πολιτικής την οποία προώθησε με φανατισμό η κυβέρνηση της ΝΔ, ο Πρωθυπουργός ζήτησε πρόσφατα να δώσουμε και τον «οβολόν» μας για να ριχτεί πετρέλαιο στη φωτιά του φονικού πολέμου που συντηρούν ΝΑΤΟ/ΕΕ στην Ουκρανία (μαζί με τη Ρωσία)

> «**Μητσοτάκης:** «Η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες που εδώ και δεκαετίες ξεπερνά το όριο του 2% για τις αμυντικές δαπάνες. Όμως αν η Ευρώπη θέλει

πραγματικά να παραμείνει θωρακισμένη αμυντικά θα πρέπει να εξετάσει νέους τρόπους για τη χρηματοδότηση των αμυντικών της δαπανών και αναφέρομαι στην έκδοση ευρωομόλογου για την αμυντική της θωράκιση».

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Εικόνα 2: Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε «καμία θυσία για το ευρώ», έως ότου αυτό τέθηκε επί τάπητος

Από το δημοψήφισμα του Ιουλίου του 2015 μας χωρίζουν σχεδόν 9 χρόνια. Ήταν τότε που με τις τράπεζες κλειστές, ο λαός που πάντα υποτίθεται «φοβάται» και για αυτό οι ηγεσίες και καλά «έχουν μια κάποια τακτική», ψήφιζε ΟΧΙ σε ποσοστό 61,5% κόντρα στους ωμούς εκβιασμούς ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ.

Μαύρες πλερέζες όμως το βράδυ στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, αντί για πανηγύρια! Ο λόγος ήταν απλός: Ο Τσίπρας είχε την ελπίδα ότι ο κόσμος θα ψήφιζε ΝΑΙ, οπότε θα μπορούσε μετά να δικαιολογήσει τον συμβιβασμό. Αυτό, ήταν ολοφάνερο τότε σε όσους δεν είχαν καταπιεί αμάσητο το αφήγημα της δήθεν «ρήξης βήμα το βήμα». Το ομολόγησε ο Βαρουφάκης αργότερα, όταν πλέον δεν ήταν επικεφαλής της διαπραγμάτευσης του ΣΥΡΙΖΑ.

Όμως ακόμη μεγαλύτερη αξία έχει η κυνική ομολογία του ίδιου του Τσίπρα πρόσφατα στο συνέδριο της Καθημερινής για τα 50 χρόνια από τη μεταπολίτευση:

> **Τσίπρας:** «Ούτε μια στιγμή δεν πέρασε από το μυαλό μου να διαπραγματευτώ την παρουσία της χώρας στην Ε.Ε. και στην Ευρωζώνη»

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Εικόνα 3: όταν ο ΣΥΡΙΖΑ (του Κασσελάκη πλέον) θέλει 1000% και στο χακί την ΕΕ

Κύλησε ο καιρός. Ο πάλαι ποτέ ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ μας άφησε χρόνους. Η νέα ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ με αρχηγό τον Στ. Κασσελάκη (ο οποίος δηλώνει στα 35 του ότι έχει τόσο πολλά λεφτά που δε θα χρειαστεί να ξαναδουλέψει στη ζωή του), δε χρειάζεται να λέει ψέματα, ούτε να χειρίζεται αντιμνημονιακές διαθέσεις.

Θαυμάστε τον Πρόεδρό του ΣΥΡΙΖΑ σε σχετική **συνέντευξη**:

> «**EURACTIV:** Πιστεύετε στο ευρωπαϊκό εγχείρημα;
>
> **Στέφανος Κασσελάκης:** Πιστεύω στο εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1.000%, και αυτή η Ένωση πρέπει να δυναμώσει με μια πολύ σαφή στρατιωτική

ικανότητα, με πραγματική αλληλεγγύη»

Εικόνα 4: όταν ο Τσακαλώτος της Νέας Αριστεράς περηφανεύεται ότι έσωσε την Ελλάδα από την έξοδο από την Ευρωζώνη

Θα πει κανείς, ότι εκτός του Κασσελάκη, υπάρχουν και όσοι έφυγαν από το ΣΥΡΙΖΑ, δήθεν «προς τα αριστερά».

Ας ξεκινήσουμε με τη Νέα Αριστερά και με μια σχετική δήλωση του Ε. Τσακαλώτου (ο οποίος νιώθει και κολακευμένος από τις θετικές αναφορές του Σόιμπλε σε αυτόν):

> «**Τσακαλώτος:** είχα μια ευθύνη στον ελληνικό λαό να βρεθεί ένας συμβιβασμός να μην καταρρεύσει η χώρα, γιατί αν μας έδιωχναν από το ευρώ και υπήρχε υποτίμηση, θα μειωνόταν το εισόδημα 24% επιπλέον»
>
> **Δημοσιογράφος:** ήταν ρεαλιστικό το σενάριο να μας διώξουν από το ευρώ;
>
> **Τσακαλώτος:** Ναι ο Σόιμπλε το επεδίωκε»

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι καθόλου παράξενο να βλέπουμε τη Νέα Αριστερά από τη μια να υπερασπίζει με φανατισμό τον παλιό ΣΥΡΙΖΑ και τα μνημονιακά, ευρωδουλικά του «κατορθώματα» και από την άλλη να παρουσιάζεται ως μόνος αξιόπιστος κουμπάρος στην «προοδευτική σύγκλιση» των δυνάμεων ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ.

Εικόνα 5: Όταν ο Βαρουφάκης λέει «ότι κακώς μπήκαμε στην ΕΕ, αλλά τώρα θα είναι κακό να φύγουμε»

Ας συνεχίσουμε με το ΜέΡΑ25 και τον Βαρουφάκη, με τον οποίο μάλιστα συνεργάζεται η ΛΑΕ/ΑΡΑΣ που υποτίθεται είναι και αντιΕΕ δύναμη.

> **Βαρουφάκης:** «Εμείς θεωρούμε ότι ήταν λάθος η είσοδος στο ευρώ, αλλά ταυτόχρονα αναγνωρίζουμε το μεγάλο κόστος εξόδου. Για αυτό δεν έχουμε πρόθεση, θεωρούμε ότι θα ήταν πολύ μεγάλο το κόστος εξόδου από το ευρώ».

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Με άλλα λόγια, ο Βαρουφάκης είχε επιφυλάξεις για την ΕΕ έως το ...2002, όταν έγινε η είσοδος στην Ευρωζώνη, αλλά τώρα συνηγορεί υπέρ της.

Έτσι λοιπόν, ενώ βλέπουμε παραμονές ευρωεκλογών το ΜέΡΑ25 να προσπαθεί να ψαρέψει σε αντιΕΕ διαθέσεις, η κριτική του εντάσσεται στην άποψη που περίπου λέει:

«Υπάρχουν κάποιες αρνητικές συνέπειες που τις αντιπαλεύουμε, όμως αυτές δεν έχουν να κάνουν με το χαρακτήρα της ΕΕ, αλλά με το σημερινό της Διευθυντήριο. Με μια άλλη

αρχιτεκτονική, όλα αυτά θα λυθούν».

Εικόνα 6: Όταν το ΚΚΕ έτρεχε να σώσει τη χώρα από την έξοδο από το ευρώ στο Προεδρικό Μέγαρο

Το ΚΚΕ διαχρονικά ήταν κατά της ΕΕ, αλλά σταδιακά γλιστρούσε περισσότερο στο δίπτυχο «πάλη ενάντια στις συνέπειες σήμερα- έξοδος όταν έχουμε σοσιαλισμό». Αυτή η θέση μοιάζει βολική, αλλά το 2015 ήρθε η μεγάλη στιγμή του ξεβολέματος: Κατά τα φαινόμενα το ΚΚΕ (όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ), πίστεψε πως δεν θα είχε τύχει το ΟΧΙ σε εκείνο το δημοψήφισμα. Άλλωστε έκανε ό,τι μπορούσε για αυτό, πολεμώντας το ανοιχτά και καλώντας για …άκυρο. Έλα όμως που βγήκε ΟΧΙ! Το ίδιο βράδυ το ΚΚΕ έτρεξε στο Προεδρικό Μέγαρο μαζί με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΠΟΤΑΜΙ να συνδράμουν τον Π. Παυλόπουλο και τον ΣΥΡΙΖΑ στην προειλημμένη απόφαση να ακυρωθεί η λαϊκή θέληση και να μετατραπεί το ΟΧΙ σε ΝΑΙ, εκλιπαρώντας μόνο να σημειωθεί ότι «το ΚΚΕ γενικά είναι κατά της ΕΕ, αλλά τώρα είναι άλλο το θέμα».

> Δηλώσεις Κουτσούμπα μετά την έξοδο από το Προεδρικό Μέγαρο:
>
> **«Δημοσιογράφος:** Λύσεις εκτός Ευρώπης κύριε Πρόεδρε;
>
> **Κουτσούμπας:** Όχι! Όχι!»

Ο Γενικός Γραμματέας της ΚΕ του ΚΚΕ εξήγησε στη συνέχεια πως όσο έχουμε καπιταλισμό και όχι κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, είτε μέσα είτε έξω απ’ την ΕΕ, το ίδιο είναι. Όλως περιέργως όμως οι πρώτες λέξεις που του ήρθαν στο μυαλό δεν ήταν «ναι, ναι» και να συνεχίσει λέγοντας πως «αυτό δεν αρκεί», αλλά το «όχι, όχι»

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Εικόνα 7: Όταν ο τ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας συγχαίρει όλες τις «δημοκρατικές δυνάμεις» και «ιδιαιτέρως το ΚΚΕ» για την υπεύθυνη στάση τους

Σε πρόσφατη συνέντευξή του ο τέως Πρόεδρος της Δημοκρατίας Π. Παυλόπουλος, έκανε αποτίμηση εκείνης της βραδιάς μετά το συντριπτικό ΟΧΙ του δημοψηφίσματος και του πολιτικού/συνταγματικού πραξικοπήματος ακύρωσής του που συντόνισε. Αφού διευκρίνισε ότι είχε «ενημερώσει» εκ των προτέρων τα αφεντικά της ΕΕ, στη συνέχεια εξήρε την υπεύθυνη στάση όλων των κομμάτων που μαζεύτηκαν στην αυλή του στο ζήτημα της αντιμετώπισης του «κινδύνου εξόδου από την ΕΕ». Διευκρίνισε ότι είχε καλέσει μόνο τις «δημοκρατικές δυνάμεις», υπονοώντας τον αποκλεισμό της φασιστικής Χρυσής Αυγής.

Ξεχώρισε μάλιστα με έμφαση την υπεύθυνη στάση του ΚΚΕ:

> «**Π. Παυλόπουλος:** ήταν συγκλονιστική εκείνη η μέρα. Η υπευθυνότητα των πολιτικών αρχηγών, συμπεριλαμβανομένου του ΚΚΕ. Ήταν αρνητικό το ΚΚΕ αλλά μόνο για τη γενικότερη θέση του στην Ευρώπη (…). Εγώ δεν κατάλαβα ότι ο Κουτσούμπας ήταν ο άνθρωπος που θα μου έλεγε «ας αφήσουμε την Ελλάδα να χαθεί». Αντίθετα ήταν ο άνθρωπος που μου είπε «κοιτάξτε, εσείς τα καταφέρατε ως εδώ, εσείς που οδηγήσατε την Ελλάδα στην Ευρώπη. Μπήκες, δεν μπορείς τώρα να βγεις έτσι έξω. Εγώ δεν μπορώ να το στηρίξω.»

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Εικόνα 8: όταν η ίδια η ΕΕ κοροϊδεύει τους υποτακτικούς της

Η Ούρσουλα Γκέρτρουντ φον ντερ Λάιεν, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μιλώντας στο συνέδριο της ΝΔ δήλωσε ότι

> «η Ελλάδα χάρη στη ΝΔ είναι ‘’κολώνα’’ του ΝΑΤΟ, της ΕΕ και της στήριξης της Ουκρανίας στον πόλεμο».

Με βάση τα προηγούμενα, είναι φανερό ότι τα ίδια θα μπορούσε να πει σε οποιοδήποτε κομματικό οικοδεσπότη αν μιλούσε σπίτι του.

Εδώ το σχετικό βίντεο:

Τώρα πλέον σχηματίζεται η Μεγάλη εικόνα:

Σε ό,τι αφορά τη λεγόμενη «ευρωπαϊκή προοπτική», δηλαδή την καθολική, βίαιη προσαρμογή

οικονομίας, πολιτικής και κοινωνικής ζωής της Ελλάδας στην ένωση καπιταλιστικής ληστείας που λέγεται ΕΕ, έχει διαμορφωθεί- στην πράξη και πέρα από λογοκοπίες- **ένα πλαίσιο συναίνεσης.**

Στον παρόντα πολιτικό χρόνο, δηλαδή σε αυτόν που μετράει πραγματικά, από αυτό το πλαίσιο αστικής συναίνεσης, δεν εξαιρούνται δυνάμεις ούτε φυσικά της «αριστεράς» όπως ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, ΜέΡΑ25, αλλά ούτε και της κοινοβουλευτικής αριστεράς όπως το ΚΚΕ. Ως γνωστόν, όλοι στις στροφές της ταξικής πάλης κρίνονται. Τα υπόλοιπα είναι «να ’χαμε, να λέγαμε».

Στη **διατήρηση του ευρωμνημονιακού αστικού status quo**, όσοι μιλούν στο όνομα της αριστεράς προσφέρουν λαθεμένες πολιτικές πρακτικές, επιλογές και θέσεις. Το «βαθύ σύστημα» ωστόσο, στο οποίο δεν αρέσουν τα πειράματα και τα ρίσκα, κάνει κάτι περισσότερο: Συγκροτεί μια **διαρκή προληπτική αντεπανάσταση,** μέρος της οποίας είναι η πολιτική και ιδεολογική καταστολή όσων δυνάμεων του εργατικού κινήματος και της επαναστατικής αριστεράς αντιστέκονται. Στο πλαίσιο αυτό, θα παίξουν ευχαρίστως σε όλα τα κυρίαρχα Μέσα πολλές ζεμπεκιές και πασχαλινές λαμπάδες του Κουτσούμπα, αλλά θα ψάξει κανείς με το κιάλι, να δει τοποθετήσεις όπως της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για «απειθαρχία, σύγκρουση και έξοδο τώρα από την ΕΕ», που εκφράζει πρακτικά και όχι στα λόγια τη συνολική ρήξη με την αστική εξουσία και τους ευρωενωσιακούς συμμάχους της.

Πού θα οδηγηθεί λοιπόν η **κοινωνική και πολιτική δυσαρέσκεια** που φουντώνει σε όλες της χώρες της ΕΕ στο πλαίσιο του πολέμου, των υπέρογκων πολεμικών δαπανών, των κοινωνικών περικοπών, της ενεργειακής φτώχειας, της ακρίβειας, της ανεργίας, του ρατσισμού;

Αν από μεριάς των αστικών κομμάτων τύπου ΝΔ ή ΕΛΚ στην Ευρώπη, «επιτρέπεται» να υπάρχει κάποιος χώρος «αντι-ευρωπαϊκής κριτικής» και έκφρασης αυτής της δυσαρέσκειας, αυτός αφορά αποκλειστικά τον απολύτως **ελεγχόμενο χώρο** της **ακροδεξιάς,** φασιστικής ή νεοφασιστικής. Δεν αποτελεί για αυτούς «κίνδυνο» όπως λένε, αλλά **φαιά εφεδρεία.** Μια **δεύτερη εναλλακτική** της βασικής αστικής γραμμής διατήρησης του σημερινού ευρωπαϊκού και γενικότερου αστικού status quo, είναι μια **ανοιχτή κοινωνική και πολιτική αντεπανάσταση προς τα πίσω.** Την βηματίζουν ήδη, την δοκιμάζουν τα «επίσημα», τα «κανονικά» αστικά πολιτικά κόμματα και ένα δείγμα του αντιδραστικού πειράματος παίζεται στην Ελλάδα από το 2010. Όμως η «εφεδρεία» θα μπορούσε να το κάνει και με «το δικό της τρόπο», άρα δεν τα έχουμε δει όλα ακόμη. Η ΕΕ των Μακρόν και Σολτς, είναι η ίδια η ΕΕ των Λεπέν και Afd.

Επομένως, το ζητούμενο δεν είναι κανενός είδους «δημοκρατικά μέτωπα», ευρωπαϊκής ή άλλης κοπής, ούτε αριστερά «αναχώματα» που στις κρίσιμες στιγμές τρέχουν «να μη σπάσει κανένα τζάμι». Αυτό που απαιτεί η εποχή μας, είναι εκείνη η αριστερά που θα τολμήσει όχι απλά να κλαψουρίζει για τα «λαϊκά προβλήματα», αλλά να μιλήσει ξανά για το δικαίωμα της εργατικής τάξης και της φτωχολογιάς σε Ελλάδα και Ευρώπη να σαρώσουν επαναστατικά και ως το τέλος αστικές κυβερνήσεις και το επιτελείο συντονισμού τους που συνιστά η Ευρωπαϊκή Ένωση, με αντικαπιταλιστική αποδέσμευση από αυτήν, για να ανοίξει ο δρόμος της εργατικής εξουσίας και του κομμουνιστικού μετασχηματισμού.

ΥΓ: Από τον κατάλογο των τοποθετήσεων των κομμάτων για την ΕΕ, λείπουν:

α) το **ΠΑΣΟΚ,** το οποίο σε ό,τι αφορά τη στάση απέναντι στην ΕΕ (και όχι μόνο), έχει ξεχάσει εδώ και χρόνια ότι είναι χωριστό κόμμα από τη ΝΔ και

β) η **Πλεύση Ελευθερίας,** μιας και η Ζωή Κωνσταντοπούλου σκορπίζει πλέον μόνο «αγάπη και χαμόγελα» που πουλάνε περισσότερο, χωρίς τις «αγριάδες» της πρώτης εποχής